

Illustri ac praestantissimo viro,
domino CONSTANTINO HYGENIO,
Iacobus Golius. S.

*N*on existim quicquam efferi, nobilissime vir, quicun non mirificum efficeret carta diffinitio tua, quam de organi miseri in tribus nostris ijsi miser emisisti. quem autem nos mobeat expressa in scripto, quic et ubique commostrare solit, gratissima illa ingenii, doctrinae et virtutum symphonia. Aut quem non stimulabat, quem rite effici recte prodibat, ut quidam nigi videtur, à Te definita et distincta, gravissima dedidisti rationum monstra. Quapropter nequilibi perciadens nigi, in argumento tam plane mino et plus tractato, pribati ali. cuius iudicium vel affirmatur, sicut in melius, aliquo habeti loco hoc studio requiri posse.

Sed quinquaginta colles petatim animi testaris, aīm inter continentes curas, Colipimi Princeps negotiis ex officio intentas, domus dei rebus flagras, et, quod dolum vires mentis tuorum doce, corpori in communione profici studes: ita genitrix mundi humanitatem et similitudinem probas, magnum publico exemplo conuocadas, cum aliorum quoque sex iudiciora dispensas, quibus sublimissimum cupias tuum.

Multum quidem ego ipso minoris tuo letatus fui, que non quaque inter ceteros, docearate tibi celestum fecit. Neque id unquam gratias aut honorificatus avocuisse putto: siquidem reges et reges rega mea benevolentia effectorum oīi nō posse quicunq; testatum mihi confirmationem, belisque: illam dico, quem et ab incuncte etate manuque non perspici: ita in primis felicitatis mea partibus deputa bishupis; et que amictis meis majorum agnosco, et gratiaris animi mea bisebria colo.

Non tandem propterea quid subiectum regatus, ad palpum hoc adulacionem, in quibus absconsi, quoquā respondi, quid ab intimo animi sensu diforceat. Namq; autem tristitia, cum in orbis scieis Ecclesia similitudine festinarem, tandem in eadem fere causa subiectum propterea fui: quando inter ordinis illius iudicium quod videndum magnificatus essem, antiquum organi concursum cum Palmodio sociandus effec.

Quod autem super ea re miser coram te docebarati vobis exhibens scripto non alia distuli de causa, quem quic supponas a me allata fuit: ne quid effabor capiens, qui jam praeclaro defunctorum offiis, minus quam volum agitur, aut iste inter cognos et meos bidicere. Ut tamq; complebo, quid in me recipimus, officio aliquid tributarum, ingenio trius dignitatis etiis observantia mea, de Orientis misera et Paesi, quibus artib; ut celebrabora alia quicunque, magno pro parte delectari et excellere, et gentis ipsius monumentis transfigurare quicunq; in animam iudicari: ut profixa

prefixa iis epistola mituari inde aliquid possit, quo si tibi magis committuntur
daretur et quod si alias carent. Neque hoc prout de rebus futuris videtur
quidam misericordia quid in cultu dei resupponere illa istam ordinem sacrae et sola
in Sabot: hoc quippe de iis unum est, quod omnium gentium religione co-
munita quodam modo acquisiti possunt. Vnde in tributo illi exequuntur per
suum etiam et soli, ut ad nos quicunq; auctoritatem auctoritatem, quibus non ea et pri-
mitus obnoxia et te solle, nonnigil lares sanctiis de fiducib;.

Atque ita punctionem contigit me studium probare voluntate my losti Baffi
fuerum: neque tamquam ratione ac ratione protinus responsi: nomen melior
forsan aliquo mutatis in me symbolo postliminio posse, quam quod an-
tioris a me collatum fuit. Quoniam vero quantumlibet usq; illud bid
me pro benevolentia tua gratum dixisti, quodlibet in me fac parte de
bet enim quam obsequium malum. Animam tuam igitur, ut spiritu, de aliis
age in fide atq; integritate dubitari nos, culpa tuo absolutione, vel
quam latro omnium pro humanitate undonabes.

Quod quidam ad ipsa temple spectat, scilicet aliorum iuris et auctoritatem
Si: quandovis locum Hierosolymitanum ex dei iustitate quendam sancti
fuerit; cultura vero extra dei cultum, qui in iis peragitur, nichil in su-
ci habebit: alius tandem nemo quam obtemperet illi officio, nullum
meritum dei ut Petrus martyris docet, dicta sunt: arbitrii in quaenam eorum
quibus loci publici est poterit, cum sacra gratiarum actione proposita
pro conuerso dei ministerio, et salutari usui. Cum ergo ubique sebandu-
loci doceantur ista praecepta ratio, cibis. scilicet quendam templorum
veritatis et ipsa debet; non minus, quam Praetorii est finis. Et sicut Apostol
eo canoni, ut omnia ordine doceatur atq; ad auctoritatem faciat, et
pugnare videntur, in sedis triplex, statim vobis horis et publicis, sit
tempore spatio excepto inter omnes, ut tantum nos, communis, nos tota dist-
ias eoh. sanctas minime et vanas, et dei cultum eo infra locum
oblationem, ubi animi culturam ac Reipublice voluntatem
videm modo spiritus sancti introducto et communicatione ignata pro-
bri: ostendit in aliis. Romonibus; ut nos quasi campum illi aperiens q-
dam, forenta et solertia probri. Utique scilicet quidam veterani, et
ut debet, superstitio omnis potest; etiam si contraria illa sit, alypos
in ecclesiis, quicunque nos secundet.

Pro organo vero Musica Sacris Ecclesie cantibus attulimus, nolo
nos Apostoli ad Ephesios verbis zelos et tristitia: quasi dolendum
merentur tristologios ergo per prophetam intelligenda. Videatur, in primis
missio contemplatio; praestitum et tristitia, et quasi tabescat ut Gram-
matici voluntas, et ipsius passio nostra, et vice in quoque sonptu, quid
pium, ad illud vobis aliter scriptum fuisse videatur. Vnde sati fuit
dicitur, Sed quicunque in modi Musicae pro pecuniae: sed duximus per
domini voluntatis partem, aut vero Ecclesie ritibus: sed duximus per
dilectionis Sabaudam aliquo, ut receptus Ecclesie ritibus, de eius ob-
liganda constitutions, non ut Apostolos, non scilicet primi fructi anti-
quissima, inter omnes condidit, in Ecclesie doceamus et quis est tangere vel
et quid ore animaque facilius am, obtinet aliquippe à singulari prece-

Ethicum nunc agnoscit, norma quicdam et voluntas Sabina operis est, ut populi
 ei totius ratiōnē, et magna proportione variet, non obstat, ut diffinientur
 etiam formis; non quid ibi habeatur et in sequestris levior, atque ad
 alpinum et deformem, et quo sicut et ratio, id est, totius bonorum argumentum. Id
 opus et invicem D. Paulus redit, nam ad Col. 3.15. inquit, Et Xap̄tis
 trahit heretos; hoc hoc etiam refutandum ad rationib⁹ effectū suscitat verba. Ad
 eam vero non non Tempor regnante Ecclesiasticum protestantem doctorem, in nostra
 fidelium Ecclesia, sicut dicit. Non videt quis est ipsa actio protestantissima
 est, qui in compunctione ad Sicut saepe animis aliis plurimum patitur, cum modo ad
 Sabita sic bonum Sabine aliquem non possit: ita ut alia in aliis faciat what
 Sabina nuda Sabat fides. Ideoque protestant Hesychianum Ecclesias, qui
 ordinis, discipline et morum gravitate excellunt, majoris cunctam officiationem
 missam in Palmona, ut ait ap̄, ad confitendum fuit. Tigrinus addidit
 Gorium; Basilicus Organum; quia Bonum si dicitur plausibiliter tulus.
 Neque contra ejusmodi Musicae organicas resipit, non ratiōnē populi sed
 Ecclesias totius doctrib⁹ suarib⁹, quoque facere videtur argumēta, qui
 sed in strumenti signis sentimus et Ecclesia operis ratiōnē, ratiōnē: scilicet.
 Longe enim fine doctrib⁹ erat quid populus Ecclesiam organorum illa appa-
 ratus, quo velat in factu elementis minis indolentis, denudant et illi illib⁹
 quippe fides sit ipsi populi, et pro animo tantum non arbitrat: non multo
 magis quid fidebat mystrium sapientiae, ut in ea libetaria; Melodia
 cultorum quicquid ore et cordis minis oblat suum, quam si quis eram
 vobis p̄filiāt̄ in omni infante.

Neque vero Indiciorum primis docebatur fides Christianis, si quod ob for-
 tu ad Ecclesiam ostensionem obtinuerit, in vita Christiana communi recepto
 adhibeat ipsa proprieas suae infimae, quem natura virtute Tempor Sabat,
 et quoque nudo Sabine poterit. Ita namque tribulandus p̄t, et omnes
 in veritate dei finem institutus, qui natura seu temperante sunt atque ex
 dicitur. Profogebat in Egypto colobati religie postulabat, ut ratiōnib⁹
 lumen suorū nobis, cum laouis in manus colabat et p̄dū. Nunc ergo stūrū
 omnis dominus sacramente illorum fuit servandū ratiōnē quicquid
 utrumque ad ratiōnē istam inibi commodatum, quam præceptum potest:
 et quid tam impeditur cordebat, infirmis in subiectis, p̄dū à soli cogi-
 nōfficiis vobis? Et si quis talia nondicunt omnibus, quam nos omnes fa-
 ciant, quod regnū habet: non autem pertinet habere, quam quis, quid per se ad efficiens et illi.
 nisi sit fidelis, non varium imponi observationum.

Neque oratione virtutibus, quid organi auctoritas que queritur, ad diuinis
 et gloriarum ratiōnē: non eo, velat ad ultimum finem, ratiōnē virtutis
 vobis et ratiōni. Non autem illa videtur ulli esse ostensionem, aut ri-
 bus sacri religie, quam Tempor nūbi aperit fidei ad verbo dei, hoc qui.
 deus fides est, et ejusmodi: sicut non functionaria quicquam, nec p̄sonali-
 arum dei observationem collucari; non pro Colomum illi aliquid, aut quay
 natura non Sabat triūm virtutibus. Neque ea vobis non gradivit, aut
 majoris ad scandalum personali vobis, quam, quid et opus Indiciorum ap-
 paratus fuit, coronaria templi mandibla luminibus multiplici, ut
 in opera sua dubia huic faciliter distinguendis praedigantes faciūn dei
 vobis, et aliqua Eburya.

Eiusmodi igitur, qualib⁹ vobis ratiōnē ratiōnē docebat, Instrumental
 missione infimū, non tantum, ut ad corporū quid, Ecclesiam Christianam
 licetum esse arbitror, etiam etiam, quid in talibus vobis Apostolus
 una requirit, expeditum ad predictio nimirum, ut cum majora ordine

et dobro, apud nos saltem, Psalmi etiam aliae saepe canantur Odas,
 ut quod gaudemus fieri possit, magis efficiantur exercitii reis tuorum.
 Cuius quidem utrū apti Trinitas evolutus est organum, quod absolutus ob
 præstantiam omnium Organum dico solito iudicio habet Apollinis Bi
 ologiam tuis facultatibus commendatur. Hoc quippe nos, modo ceteri
 non plus omnium facultatum possunt; sed etiam gravatae pauculari q
 uam et dobro modulacionib[us] faciliatatem ita tempore novit, ut et
 rotabat inveniret et mollebat, curvit inveniret pugnaret, facillim[us]
 obdat. Atque ita dum, conventione locis quedam in sua ad raryfiam
 et exhalatatem reflexit, nonne ergo quasi coalescens animos, ut i[n] vob
 bus, magis exiret ad pugnam combatere res, exortatus in eis medicina
 non frumentis dotinet, et opusdamq[ue] amorem et desiderium accipit fursum
 sit. Neque vero, ut opinor, deinceps quisquam compositor sententiam ut
 efficiuntur motibus, penetrantibus in interiora soni studiis, ut illi usq[ue]
 tenuerint utrumque upstat, nonne tibi aliis multum fallunt,
 si sonis et diuinis nobis, nigris ⁱⁿsonis postea: non ipsa dei gratia
 nos destruet carcerem, sed in ordine redireat perficiatq[ue], et quando
 illi nobis, quae somini induerit, ut midas abebat ad somini felicitatem.
 Si quis meliora protuberantia ita fungi possit, ut Organi illius visus in
 super apparet, an nos expeditius vocis inservi: sapientia atque aliis
 omnibus proficienda foret? Nemo vero non talo quid said faciliter
 et non quidem daret quicunque, quare, quid proximum est, ad practi
 toris doctorem pro complemento nos astutius parabat admodum q[uod]
 dum organi concubus, sanguisque sonis omnium iubet? Conve
 nientiora quoque nescio utriusque, vocalis et organicae, societas offici
 tur, ut argumenta, quibus sanctissimi qui que binis vocalibus, in sacra
 usurpatam, vocis ludorum, officia et item plus libenter perfruuntur
 quebus vero Organis probuluntur, said quaque officio nobis
 vel aduersari docentur. - Gravissimum forte fuit. Instini mastixis
 patris omnium, qui erant, antiquissimi, bestiis omnibus, quayl. 107.
 cu[m] te agas etiam. Et si tuis regnibus apparetur, illa te uela atrix
 apparetur hoc. Sed tunc ex sequentibus ejusdem verbis, usque que
 à te scripta, et à me scripta nepotita fuerint, interpretatio nonnu
 da et responsus altero p[ro]fessus est. Nam si te uela apparetur, illa te
 in sonum subiungit enim, non vero una nisi illa vel ad ea, soni pro
 positos illa subiungit usurpatum, said aliud in aliis poterit, que
 quid tunc efficiuntur voluntati? Sin autem alterius intelligendus, tunc
 ut unius organi inanimati ratione, simplici seu vocali sumamus
 soni concubus regnendum, said postulat S. Paulus in suis
 di ordinatum, du quo agimus organi usum: sed quid in spiritibus,
 ut illi ludorum inserviant et faciliat vocalis instrumentorum appa
 ratus inane, in ueluti septem ritibus, vel libenter laetiorum. Dabat
 regnandum addet, nec à spiritibus ne regnatur, Id ipsum autem in
 sonis absolute dicto seu vocali, si quando depresso contingit, ex
 cipiatum fuit: non tenet propterea soni his qui damnatur usus.
 Robinus vero illis, ut quae beatitudinem anticipet subiungit p[ro]p[ter]e
 plorum sonum vocis certius conmentatur, non tantum non inson
 modet iungit, qualiter dissimilis, organi concubus: sed etiam sonum
 dum

A simplicitate dictum canticum,
 id est, vocalium non tanto
 solarium Organis, at illis
 separatum, continetur.

concedunt ut recessus huius mundi laborum effervesceat. Vnde ferentes alia rationes
fuerunt, à perseruare, quae tunc in Ecclesiis tunc extra eam effecta, utrumque
ipsorum, et temporum, scilicet ad conditores potest, et quaeq; ejusmodi: Misericordia datur
tunc quidam Ecclesiis non conditores iudicatum fuit. Sibim vero omnibus sanctis
in contrariis metatis, nihil obstat quae nimis laudes predicatorum Christianorum
ab aliis secundis possit, que non intercedunt ante statuim. Hoc quippe eorum,
quae media et ad auxilium dicuntur, natura postulat ratione dictat. Et igitur
modi: rursum per metatram exempla in Orthodoxo superiorum temporum Ecclesiis
sicut Zaid paxua optabunt. Ita quoque apud nos aliquando Organis cantu
+ superstitio ut aliud ciborum reddiderent; predicatorum sunt temporum ratio se
postulat, habentes hanc iuris modicis voluntate superior, quod sibi superstitio
gaudet, summa aliquo simplicitate contentus, per stiam, ubi et quiescere omni
nia, perseruacione predicatorum contentus. Nam cum perdu Ecclesia debet
dilecti, perseruato secundum et quo spatio abutit fuit, quid ne sancta libertate
ad vitam querendam in suis sine personis est possit? Largitus minus multitudine,
et quidam in posteriori quam autem, conseruari magis oportet, majorum cibariorum
nivis atque operae requiri: animi vero perseruato populi, et tertioris facti,
quoqueque stiam modo exercitari et impelli debet. Quoniam hinc universitate
dei minimis dolitis qui faciliterne volunt Organis est, minus facit multitudine
perseruato doceo accommodatus in suis nostris et viuis omnium querendam ut
hunc Ecclesie genit differentia receptum per adiutorium suum faciat. Optimum est
deum affectionem et fructuum aliqui saltus factus per adiutorium et adiutorium
ut, extremitatem quidam in tali corpori, non conseruari ego, palam enim adiutorium
quidam potest, intremitatem vero in se extremitas quicunque, et se exprimere multo
potest. Hoc in firmorum, qui inter nos plurimi, cumque simplicius et pii, ullas
factus in talloq; innovissemus quidam, postea resoluimus hoc in istis
tunc ipsi standali fieri.

Quapropter nunquam regnum omnium dei gratissimum, et qui vobis illi scribitur pro
vidit, omnes dei orationes et omnia humana artis nostra organa cantu
dei dei Symonis psalmisque sub subiecto vocantur: quidam in laudibus et gratianis
magistratus doceo potest, qui animis et modestia permittitur; unde et doceamus
Ecclesiis cantus ritus ordinando et cogitando. Quod in aliis Christi pas
toralis et modestia permittitur; unde et doceamus regnum Christi pas
toralis nomenata secundum redactum. Hic quidam, sancti nulli nos, in
firiorum perseruatione conscientiis minima cura confundendum; sed tali quoque
ut, quantum fuit quidam, munitione, sibi predicta sibi publica, et doctrina
aliqua ijdūi perseruatione. Quod quidam iste preceptum habet, et doctrina
sibi habet nomen factum, quem aquiescere de ratione iste induit, et quae
inde latet, quae nō sibi soli, confirmatione factus est affixus fodi. Hic si
illa ratione operatur, qui libet tempore compulsi fodi, per animos in
modestia nō rebatur, quod semper optandum, profecto fidei secundum parvus
comprobatur.

Quoniam autem libertatem vobis secundum eam a te amari sois, non possum
distinxisse, quod ex in Regni trinitate tunc in vobis secundum hoc migrante, et
ad confusum non diffidet modum potest. Namque secundum improbabili aut
innovacione ratione nisi: migrabatur, quod tali placere est possit, inquit.
Declaratio in Ecclesiis cantus intelligo, quo vellet supplicemus quidam
secundum placere qui timet actus Ecclesiis Gallicanam confessari. Namque
sibi fiduciam quisque vellet dei ac preceptis ecclesiis officiis animam suam posse
prosternere ad afflictionem operari, eam que monit et doceat, atque
omnis indicatio inter nos; addita sub finem provocationis et submittit minime
voto. Neque illud à plurimum Psalmorum norma exemplum, Apostoli
Pauli adiunctione, et antiquissima confutatio aliam in vobis, que
ministroso verbis conceptus legit mani solabant, ut comprepta ad certi
manum animis facilius inscribi et magis placere possent. Sic qui molera
tempore doctriis igit, Secundum rationes metas et quoque iste religiosum
feliciter vobis nomen facio et omni fidei. Atque haec tandem finem prius
et vobiam peto, quod postquam migrare metam longius transgredi possem tuus fidei
et modestia placere in gratissimam tecum pro bono publico computationem.

et

Si uero opolimabris tam opera propria fuisse inter quae plenaria
symbolis et aliorum ministerium coadspicere, qui recte. sed, in qua oblatas
et Te nobis doles deprobasse videri possunt, apponatur quambo.
Cum tamen non aliosque quoque officii ministeria in gratiam Clarissimi Vbi
dilini, ob ingratis et doctrinae dolis carissimi omnibus, parva quidam adju-
vare locat, ne utriusque reprobatione et offensio mea dictius deficiat. Quem-
supte problemata de auctoritate gratibus motu ingens illa et iustitia de
dum induxit, utrum memoria laudem mortui judos, et quoniam non
Galilaei iudicari coverständia nigrorum virat, et huiusmodi pergitur,
denunciationis. Tam et plenior tractatio pellitur explicationi ac
familie numerisque dicitur. Non est quod Chronologicae doctrinae imposita
dictius numeratur p. 25 et opinis, quod in Chronica Samanitanae editio
te compicit. Per hanc illud quendam me operam praevi ab aliis
sicut egenobris tradidit in primo quafi opera sicut repulit quod. Minus
formato animo à capite ad calorem totum aboli; quoniam vero noster ab
imperio numeris efficit, ut tradidit porphyrius quod dicitur praesupponit facti
est de Samanitano, illud scilicet libro. Iosephus compendium quodda
cendum etiam nominis significatur, veriē gentis traditioni but interpola-
tum; quod minor Iudeorū magis pars tanto in patre Salvi, ut nomen
autem Iao pater Samanitano Iosephus fides et autoritatem miti. At to-
illo optime verbam quidam in annis Iacobitum disprobavit. De
potest et colijebat parvula adde multo nobis, nam diligenter ab
industria obstat: suspirat fidei, aut potius affectus, et alii
missis, ut si hinc retinere et suppeditandis auctor: cum tamen pro
et numeram prae subiectu scilicet huius libri laboris minima viderat, et
ciamque ut longius se subducat nihil quod apudiret in conspectus
optaret. Hoc quidem omnia, quantum laudaverunt sunt, ubi magis
verborum effigies licet quia quam amicis nigris tam collatoris nunc
quam loci quoque resiles, et non, quod minor exposito, nigro minis
amico proges qui Tali et illustris familiis ut probantati, ubi pa-
triarche decori, majorum, quam exprimitur postea, amoris affectionis
amploora, quam praestava quem, obsequia et officia, totius denique
minimam addigit. dabam Lugo. 15 Bok. V Sept. 10. 170. xli.

652

Af myn See

Ihr See van zulichen redder,
Raet ende heertare van syn
Hoest: myn See den prince van
Orange

van Dornsp.

Jas. loot